

KLOP!

KLOP!

KLOP!

Wakker worden!

Das Droog ligt nog te slapen als iemand hard op het luik van haar onderzeeboot klopt. Ze opent een oog. Door het grote raam ziet ze dat de zon schijnt. ‘Het is nog middag’, bromt ze. Das trekt de blauwe kriebeldecken met vlekken weer over haar kop. Nee hoor, ze gaat niet opendoen.

Das is een nachtdier. Dus ze slaapt overdag.

Er wordt weer geklopt, dit keer harder. Das trekt de deken van haar kop. ‘We zijn geslótén!’ roept ze. Het kloppen wordt bonzen.

‘Ga weg!’ Het bonzen wordt beuken.

‘Alle dassen op een stokje’, schreeuwt Das. Ze springt uit haar hangmat en klimt woest de trap op. Boven aan de trap trekt ze aan een touw. **BAM!** De klep van het luik klapt open. Ze kijkt omhoog.

Das had verwacht dat een beest dat zo hard op het luik bonst, wel enorm moest zijn. Zoals een ijsbeer. Of een olifant. Of een walvis.

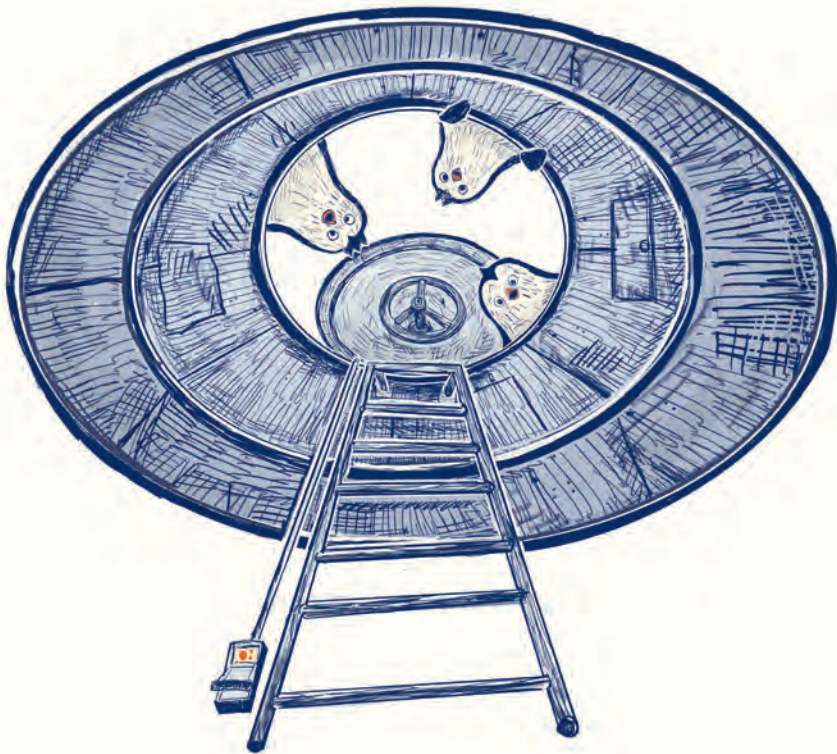
Maar in plaats daarvan ziet ze zes oogjes van drie kleine pinguïns door het gat van het luik naar beneden staren.

De meest linkse vraagt: ‘Das?’

De andere twee beginnen ook: ‘Das? Das? Das? Das?’

‘Ja,’ snauwt Das, ‘ik ben Das, ja. En het is veel te vroeg. Optrassen!’

Maar de pinguïns luisteren niet. In plaats daarvan blijven ze roepen: ‘**Das! Das! Das! Das!**’

En steeds harder. **‘DAS! DAS! DAS!’**

En voor Das wat kan zeggen, springen de pinguïns in het gat van het luik en stuiten ze een voor een de trap af, boem boem boem boem boem, naar beneden.

BAM! doet de klep weer.

Das zucht en laat zich van de trap glijden. Ze kan nu toch niet meer slapen.

Beneden drukt ze een knop in. Daardoor floept alle elektriciteit in de onderzeeboot aan. Ook de koffiemachine begint te pruttelen. En vanuit de motor klinkt geratel. Ze krabt aan de kale plek in haar hals en trekt haar speurdersjas aan. De kraag slaat ze

omhoog en de identiteitskaart die erop gespeld zit, hangt ze recht. Op de kaart staan de letters BIBS.

De drie pinguïns rennen ondertussen heen en weer. ‘We zijn bij Das!’ roept de kleinste pinguïn uitgelaten. ‘Das! Das! Das!’ roepen de andere twee.

Das pakt haar oude bureaustoel, gaat zitten en roept dan heel hard: **‘Snavels dicht!’**

Ineens is het stil.

‘Jij daar’, blaft Das tegen de grootste pinguïn. ‘Geef me mijn koffie.’ De pinguïn pakt de glazen koffiekan van het koffiezetapparaat, schenkt de rode beker vol en schuifelt ermee naar Das. De pinguïns gaan zitten, op het vieze vloerkleed.

Das neemt een slok van de hete koffie, krabt aan haar buik en zegt dan: ‘Zo, voor de draad ermee. Wie zijn jullie en wat komen jullie doen?’

De kleinste pinguïn schraapt zijn keel. ‘Ik ben Ping Wan. Dit zijn mijn broers Ping Toe en Ping Trie.’

Das kreunt. Wat zijn dat voor rare namen?

‘Je moet ons helpen,’ zegt Ping Wan, ‘Zusje is verdwenen!’ De andere twee pinguïns knikken.

‘Verdwenen’, zegt de middelste pinguïn, Ping Toe.

‘Juist’, zegt Das. ‘Hoe heet jullie zusje? Ping Foor zeker?’

De pinguïns kijken haar verbaasd aan. ‘Nee,’ zegt Ping Wan, ‘zij heet gewoon Zusje. Hoezo?’

Das rolt met haar ogen. ‘O... ké.’ Ze trekt haar notitieblok uit haar jaszak. ‘Vertel me alles. Waar is ze voor het laatst gezien? Hoelang is ze al weg? Zijn er nog bijzonderheden?’

Ping Wan snuit zijn snavel in zijn vleugel en begint te vertellen.

‘We waren aan het spelen op de kade. Toen zagen we een enorm schip dat daar voor anker lag. Aan boord hing een heel groot net, vol met vissen.’

‘Stop’, zegt Das. ‘Waar is “daar”? Waar is die kade? Waar lag dat schip?’ Ze stopt haar potlood in haar mond, alsof het een lolly is.

‘Wij wonen in het allersuidelijkste puntje van Afrika’, zegt Ping Toe. ‘In de haven van Raapgat.’

‘Je bedoelt Kaapstad’, zegt Ping Wan.

‘O ja’, zegt zijn broer. ‘Dat vergeet ik steeds.’

Ping Wan neemt het woord weer. ‘Een enorm schip dus, met een heel erg groot net, vol met vissen. Dus ik zei: “Jongens! Gratis eten! Wie het laatst aan boord is, is een zeester!”’

‘Hmm, hmm’, humt Das, en ze schrijft op wat Ping Wan vertelt.

‘En dat deden we. We sprongen in het water en klommen via een van de touwen omhoog. We doken zo hup, vanaf de reling, dat grote net met vissen in. We zaten lekker van de vis te eten, maar toen begon dat schip ineens te brommen en te toeteren. “Snel,” zeiden we tegen elkaar, “van het schip af!” We sprongen in het water en zagen toen hoe het schip langzaam wegvoer uit de haven. En toen,’ Ping Wans ogen worden een beetje nattig, ‘toen ontdekten we dat Zusje niet met ons mee gesprongen was.’

Hij snottert in zijn snavel. ‘Het is allemaal mijn schuld. Ik had moeten checken of Zusje met ons meekwam. Want Zusje heeft altijd honger. En als ze zit te eten, hoort ze niks meer.’ Hij staart naar zijn zwemvliezen.

‘Ik had haar uit dat net met visjes moeten trekken en mee moeten sleuren. Nu zit ze nog steeds op dat schip. Helemaal alleen.’

Nu beginnen de pinguïns alle drie te huilen. ‘Alle ratten nog aan toe’, zegt Das, en ze peutert met het potlood in haar neus. ‘Ben je net wakker, krijg je dit.’ Ze steekt het potlood in haar kop koffie, roert en neemt dan een slok. ‘Ga door. Wat weten jullie van dat schip? Waar ging het heen?’

Met een dikke keel van de tranen vertelt Ping Wan dat het schip heel erg groot was en dat er allemaal grote ijzeren blokken op het dek stonden. ‘We weten niet waar het heen ging. Maar Ping Toe heeft dit meegenomen. Het is het enige spoor dat we hebben.’

Ping Toe laat een papiertje zien, waarop een oranje vrucht getekend staat. Er staan ook allemaal gekke tekens op het papier. ‘Dit plakte aan mijn buik’, zegt hij, en hij slaat met zijn vleugel op zijn ronde, witte buik.

‘... gekke tekens, oranje vrucht’, noteert Das op haar notitieblok. Het puntje van haar tong hangt uit haar mond. Ze legt de pen neer en kijkt de verdrietige pinguïns aan. ‘En toen hebben jullie de vermissing gemeld. En nu zijn jullie hier.’

‘Ja.’

‘En hiervoor maken jullie me wakker, midden op de dag.’ Er rolt een traan over de wang van Ping Trie, de grootste pinguïn. Das komt overeind en tikt met haar klauw op de kaart die op haar jas zit.

‘Weten jullie waar BIBS voor staat?’

‘Bowlen Is Best Saai?’ zegt Ping Wan.

Das slaat haar voorpoten over elkaar. ‘Nee’, zegt ze kort.

‘Bijten In Beren Schoenen?’ zegt Ping Toe en de andere twee pinguïns beginnen te giechelen.

‘Zeg, waarvoor zijn jullie hier?’ zegt Das met een harde stem.

‘Boze Inktvis Billen Stinken?’ De drie pinguïns gieren het uit.

Das pakt de drie pinguïns bij hun nekvel en zet ze weer rechtop op het tapijt. ‘Zeg, zullen we dat zusje van jullie dan maar laten zitten?’ roept ze. ‘Op dat enorme mensenschip? Prima, hoor! Dan duik ik mijn nest weer in.’

De pinguïns schudden haastig van nee. ‘Sorry, Das, sorry, sorry.’

Das kijkt boos op ze neer, maar verandert dan van snoetuitdrukking. ‘BIBS staat voor Beesten In Buitengewone Situaties’, zegt ze met een luide stem, alsof ze een enorme zaal toespreekt. Ze kijkt de groep pinguïns rond en wijst naar zichzelf. ‘Ik help dieren waar iets bijzonders mee aan de klauw is. Dat heb ik beloofd toen ik begon als detective. Jullie zusje is zomaar opeens pats-boem verdwenen, en jullie weten niet waar ze gebleven is. Dat is dus een duidelijk geval van een BIBS, een Beest In een Buitengewone Situatie. Of niet soms?’

De pinguïns knikken snel.

Ze steekt haar hand in haar jaszak en haalt er een slakje uit, dat ze in haar bek steekt.

Met volle mond gaat ze verder: ‘Dus ik gwa juwwie hewpen. Daaw bwen ik vvoor.’

De pinguïns kijken haar glazig aan.

Das spuugt het slakkenhuisje uit en roept: ‘Helpen, dus! Ik ga jullie helpen. Hebben jullie zeesnot in jullie oren?’

Bij het woord ‘helpen’ springen de pinguïns op. ‘**Jaaaaaaa!**’ juichen ze. ‘**Helpen! Helpen! Helpen! Das gaat helpen!**’ Met z’n drieën beginnen ze in een kringetje te dansen, steeds wilder, steeds woester, net zolang tot Ping Toe omkukelt, waarbij hij de anderen meeneemt in zijn val. Als kegels op een bowlingbaan.

Das klapt in haar poten. ‘**Strike! Eh, stilte!**’ Ze pakt de pinguïns bij hun nek en zet ze rechtop. ‘We moeten de oceaan op. Dat schip achterna. Dus hup, hup, aan de bak, stelletje schele makrelen! Anders halen we het nooit.’

Nadat ze dat gezegd heeft, laat ze een keiharde boer.